

Ak som niekoho oklamal, vrátim štvornásobne. (Lk 19, 8)

(Peter Komanický) To, čo je na dnešnej udalosti obrátenia Zacheja viditeľné, čo zvykneme prehliadnuť a pri svojom procese pokánia veľakrát nedotahujeme do konca, je zadostučinenie - náhrada škody. Zachej pochopil, že byť Ježišovým priateľom a mať z toho radosť znamená napraviť krivdu spôsobenú iným ľuďom. Takto v ňom Svätý Duch vyvolal túžbu prejavovať dobro iným, ktoré v danej chvíli prijal od Ježiša. Chcel, aby aj iní prežívali šťastie ako on, a preto sa rozhodol začať u tých, u ktorých predtým vyvolal opak a pocit šťastia zablokoval svojím egoizmom. Aj v našom pokání musíme veci doťahovať do konca, aby sme vstúpili do spásy. Nestačí ukončiť proces pri stretnutí s Ježišom v dome (v spovednici), pretože ozajstné obrátenie nastáva, keď konkrétnym skutkom lásky začneme dávať dobro tým, ktorým sme ho zablokovali vtedy, keď sme im ublížili. Obrátenie sa nekončí pri mojom vyznaní hriechov vo sviatosti zmierenia, ale vtedy, keď tomu, koho som poškodil (duševne či materiálne), nahradím škodu.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)